

for urigtigt, det blev forleden Dag af det ærede 12te kongevalgte Medlem uimodsagt paavist, at Beløbet neppe kan opgøres til mere end 14—15 Kr. Det ærede Medlem synes at komme til sit Resultat ganske simpelt derved, at han har divideret det samlede Antal af Tønder Hartkorn ind i det samlede Beløb af 6,669,000 Kr., som efter Kommissionens Forslag skal uddeles til Landdistrikterne; men det ærede Medlem synes herved ganske at overse, at den Del der tilfalder Sognekommunerne, jo skal fradrages, inden Ligningen foregaar, og at det altsaa vil komme ikke blot Hartkornet, men ogsaa Yderne af Formue- og Lejlighedsskat til gode, og det er jo givet, at Formueskatten i Landdistrikterne udgør efter Kommissionens egen Opgørelse 40 pCt. af det samlede Ligningsbeløb. Hvor stor en Del der deraf atter falder paa Hartkornsejerne lader sig vist ikke i Øjeblikket opgive, men at der falder en ikke saa lille Andel paa Folk, der ikke ere Hartkornsejere, kan betragtes som givet. Det ses allerede ved den Opgørelse, som findes i Kommissionens Beretning over Værdien af de Ejendomme paa Landet, som ikke ere Landbrugsejendomme, en Værdi, som snarest er sat for lavt. Det maa derfor bestemt siges, at det Tal, det ærede Medlem nævnte, er urigtigt, det er ikke saa let, saa komplicerede som disse Regler ere, af det foreliggende Forslag at komme til et afgjort sikkert Resultat. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Beregning det ærede 12te kongevalgte Medlem forleden Dag gjorde, rammer det rigtige temmelig nær, men i hvert Tilfælde er jeg sikker paa, at efter Kommissionens egen Opgørelse vil Beløbet ikke kunne komme højere op end højst 15—16 Kr. pr. Td. Hartkorn, og jeg tvivler paa, at det kan komme saa højt op. Men saa nævnte det ærede Medlem slet ikke den modstaaende Post, nemlig hvad der gennem Formue- og Indkomstskatten vil blive svaret af Hartkornsejerne. Efter Beregningen i Kommissionens Beretning tør man vistnok for de smaa Hartkornsejere ansætte Formue- og Indkomstskattens Beløb til mellem $7\frac{1}{2}$ og 8 Kr. pr. Td. Hartkorn, for de større vil det paa Grund af den stigende Skala blive endnu mere, og dette Beløb maa selvfølgelig drages fra, naar man vil spørge om, hvilken Lettelse Hartkornsejerne ville faa. Jeg finder ingen Anledning til at følge det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) i de Betragtninger, han nu i Dag kom ind paa med Hensyn til de Lovforslag, som behandledes i forrige Uge, og jeg

skal ikke forlænge Forhandlingen ved nærmere at imødegaa ham, men kun henvise til, at Forhandlingen derom ikke ligger for i Dag, og at, naar jeg ikke nærmere imødegaar hans Udtalelser, skyldes det alene den Omstændighed. Jeg skal kun opholde mig et Øjeblik ved den efter min Formening højst paafaldende Udtalelse af det ærede Medlem om, at disse Love vare blevne saa meget forbedrede i Sammenligning med det Reedtz-Thottske Forslag, ved, at man havde lagt nogle Millioner til. Ja, dersom det blot var det, det kom an paa: at lægge nogle Millioner til, var det jo en ganske simpel Sag at lægge endnu et Par Millioner til. Jeg indser ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gøre Skridtet fuldt ud og lægge de Millioner, som repræsenteres af den sidste Del af Gammelskatten og Bygningsafgiften, over paa Formue- og Indkomstskatten. Dersom det bare var det, det gjaldt om: at faa rigtig mange Millioner at rulle med, vilde det være den simpleste Vej til Løsningen; men jeg maa tillade mig at bemærke, at naar det ærede Medlem nu var kommet til den Erkendelse, at de tidligere foreliggende, saakaldte Reedtz-Thottske Forslag ved deres Gennemførelse vilde have vist sig som en Skuffelse for Befolkningen, turde det samme sikkert blive Tilfældet med de nu her foreliggende Kommissionsforslag, dersom de skulde blive gennemførte uforandrede i den Skikkelse, de have.

Formanden: Det ærede 12te kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Estrup: Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg har udtalt noget, der ikke er rigtigt, og som altid ønsker jeg at berigtige det, saa snart Lejlighed gives. Jeg udtalte her om de 1,300,000, som Landkommunerne straks vilde faa tilbage i Formueskat, at det var en særlig Indtægt alene for dem, medens Forholdet jo er, at ogsaa andre Kommuner, om end i mindre Maal, vilde faa Andel deri.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ikke tænkt mig, at det skulde være nødvendigt for mig oftere at tage Ordet under denne Forhandling, som jeg ønsker tilendebragt af 2 Grunde snarest muligt. For det første mener jeg, at den foreliggende Sag i Grunden er uddebatteret ved de i en Række af Møder førte Forhandlinger, og for det andet mener jeg, at det er nødvendigt snarest muligt at komme til at ar-